

використовувати звичай. Так, закон не розшифровує такі поняття, як повнорідні брати і сестри, вітчим і мачуха, але їх зміст визначено звичаєм. Єдиним ненормативним актом, що регулює права і обов'язки суб'єктів, є заповіт.

Дослідивши питання про можливість успадкування підприємства за правом представлення, щодо особи, що посяде майно на зазначених підставах, і є підприємцем, обґрунтовується пропозиція, що якщо немає більше спадкоємців підприємців, то такий спадкоємець повинен успадковувати це підприємство за правом представлення, а якщо є інші спадкоємці підприємці, то в частках встановлених законодавством.

1. Валах В. В. Спадкове право зарубіжних країн. Міжнародне та зарубіжне право. – 2002. – № 4. – С. 115–122.

2. Про міжнародне приватне право: Закон України від 23 червня 2005 року. [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2709-15>.

3. Successions in Europe – Succession law in 27 European countries, The Council of the Notariats of the European Union, accessed 20.11.2014. [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://www.successions-europe.eu/en/home>.

4. Austria International Estate Planning Guide Individual Tax and Private Client Committee, accessed 20.12.2016. [Електронний ресурс] / Режим доступу: <file:///C:/Users/Roman/Downloads/Austria.pdf>.

Федченко Т.К., курсант
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:
Жеглінська Т.О., викладач
кафедри теорії та історії держави
і права Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

СУЧАСНИЙ КОНЦЕПТ ТЕОРІЇ ДЕРЖАВИ І ПРАВА ЯК НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ ТА НАУКИ

Розглядаючи даний аспект, передусім хотілось би зробити акцент на тому, що обрана нами проблематика не є новою, проте є досить актуальною, а тому привертає значну увагу як з боку науковців, так і правників. Вивченням даної проблематики певною мірою займалися такі дослідники як: Бандурка О.М., Білозьоров Є.В., Бостан С.К., Власенко В.П., Головка О.М., Горова О.Б., Завальний А.М., Заяць Н.В., Колодій Є.С., Ломиш Т.М., Оніщенко Н.М., Передірій О.С., Пильгун Н.В., Сухоніс В.В. тощо.

У роботах названих вчених питання сучасного концепту теорії держави і права в розрізі навчальної дисципліни та науки піддане ґрунтовному і всесторонньому аналізу, проте багато важливих аспектів все ще залишаються нерозв'язаними, а тому потребують подальшого системного вивчення.

На підставі аналізу науково-дослідницьких праць вітчизняних та зарубіжних вчених можемо впевнено говорити про те, що вкрай важливо розрізняти теорію держави і права як науку та навчальну дисципліну. Передусім хотілось би наголосити на тому, що теорія держави і права як наука являє собою систему узагальнених знань про основні та загальні закономірності виникнення, розвитку та функціонування явищ державно-правової дійсності. У свою чергу, як навчальна дисципліна теорія держави і права – це система теоретичних знань, сформульованих відповідно до вимог певної навчальної програми задля подальшого вивчення державно-правових явищ та підготовки кваліфікованих фахівців у галузі правознавства.

Розглядаючи теорію держави і права як науку слід розуміти, що вона є наукою фундаментальною та базовою. Разом з іншими науками, що вивчають основні галузі права, вона формує науково-теоретичну основу для всієї юридичної науки. Водночас зазначимо, що теорія держави і права, виступаючи стосовно галузевих і спеціальних правничих наук як фундаментальна наука, потрібна також для розробки спеціальних, достатньо вузьких проблем, що стоять саме перед цими юридичними науками.

Разом з тим теорія держави і права визначає рівень розвитку юриспруденції і як науки, і як практики, формує загальні для усієї юридичної науки цілі та завдання, задає вектори розвитку галузевих та спеціально-юридичних наук; виступає певним трансформатором між юридичним та неюридичним гуманітарним знанням, забезпечує органічне сплетіння юридичного знання в загальну систему знання про суспільство та людину [1, с. 72].

Таким чином, теорія держави і права як юридична наука торкається важливих гносеологічних парадигм, які виникають внаслідок процесу дослідження предметної області даної науки, що у свою чергу, дозволяє науковцям робити певні висновки, які мають вагоме методологічне та світоглядне значення для професійного становлення майбутніх фахівців у галузі правознавства.

Теорія держави і права як навчальна дисципліна є однією з найбільш важливих та складних дисциплін, які викладаються у вищих навчальних закладах, що здійснюють підготовку майбутніх юристів. Основна мета даної навчальної дисципліни спрямована на засвоєння здобувачами вищої освіти загальних знань про державу і право, а також формування у них високого рівня правової свідомості та правової культури.

Відмітимо, що теорія держави і права як навчальна дисципліна відрізняється від наукової спеціальності більш спрощеним викладом матеріалу, уникненням дискусійних положень і суперечностей, а за змістом – метою, що і зумовлює надання навчальній дисципліні певних дидактичних властивостей.

Таким чином, мета науки – збільшення знань, їх поглиблення та систематизація, а мета навчальної дисципліни – перенесення вже ustalених, базових знань до свідомості й інтелекту особи, яка опановує ту чи іншу професію [2, с. 14]. Також вважаємо за необхідне зазначити, що вивчення теорії держави і права, як науки та початкової дисципліни допомагає усвідомити майбутнім юристам зміст основних принципів юридичної техніки, без знання яких неможлива професійна діяльність у сфері правового регулювання. У свою чергу, розуміння теоретико-правових основ правотворчої, правозастосовної, інтерпретаційної та інших видів юридичної діяльності є необхідною умовою досягнення конкретних, певних цілей і завдань, що стоять перед юридичною спільнотою [3, с. 17].

Отже, проаналізувавши все наведене вище, можемо зробити висновок, що теорія держави і права як наука є повністю сформованою теоретико-методологічною наукою, яка є вагомим фундаментом для інших юридичних наук. Втім, засвоєння теорії держави і права як навчальної дисципліни є необхідною передумовою подальшого успішного опанування галузевих, спеціальних і прикладних юридичних дисциплін, що сприятиме розвитку абстрактного юридичного мислення майбутніх фахівців у галузі правознавства.

1. Пильгун Н.В. Теорія держави і права: курс лекцій Ч.1. Тернопіль : Осадца Ю.В., 2019. 72 с.

2. Теорія держави і права : підручник / [О. М. Бандурка, О. М. Головка, О. С. Передерій та ін.] ; за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф., акад. НАПрН України О. М. Бандурки ; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Харків, 2018. – 416 с.

3. Колодій Є. С. До питання про важливість теорії держави і права як науки та навчальної дисципліни для професійної підготовки юриста [Текст] / Є. С. Колодій, Н. В. Пильгун // «Дослідження актуальних питань юридичних наук» (м. Миколаїв, 13-14 грудня 2019 р.). — Херсон : Видавничий дім "Гельветика", 2019.

Федченко Т.К., курсант
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

НЕОБХІДНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ПРОФАЙЛІНГУ ПРИ СКЛАДАННІ ПСИХОЛОГІЧНОГО ПОРТРЕТА ЗЛОЧИНЦЯ

Розглядаючи даний аспект, передусім хотілось би зробити акцент на тому, що обрана нами проблематика є доволі актуальною, а тому викликає великий інтерес як з боку науковців, так і практиків. Вивченням даної проблематики у різні часи займалися такі дослідники як: О.М. Цільмак, К.В. Калюга, Н.А. Жерж, Л.О. Катеринюк, О.М. Подільчак, В.Г. Веренікіна, І. Ю. Шид-